

ARBETARMAKT

Svensk sektion av FRKI – Förbundet för en Revolutionär Kommunistisk International

Arbetarmakts nyhetsbrev nummer 86 (08/01) - 010404

arbetarmakt.com

Innehåll

- Mul och klövsjuka - orsakad av kapitalistisk girighet
- Framgångar för yttre vänstern i franska kommunalvalen
- Ta kamp för jobben mot Ericssons jobbslakt!
- EU-protester i Stockholm
- Sex medlemmar av Arbetarmakt och Revo greps av polis
- Arbetarmakt: Slut upp i Göteborg 15-16 juni!
- Nytt nummer av Arbetarmakt

Mul och klövsjuka - orsakad av kapitalistisk girighet

"Likt scener ur apokalypsen" kommenterade en TV-reporter från engelska BBC träffande bilderna på döda och brinnande djurkadaver. Sådana bilder kommer att dröja sig kvar i minnet långt efter årets mul- och klövsjuka-epidemi har upphört.

Mer än hundratalet bekräftade fall i Storbritannien, utbredd oro och högsta beredskap på kontinenten som bl a inneburit drastiska restriktioner av transporter av boskap över kontinenten. Men vad är det som ligger bakom den utbredda epidemin av mul- och klövsjuka med alla de konsekvenser den fått?

Det enkla svaret är jakten på profit på en alltmer globaliserad marknad. Trycket från marknaden har pressat fram allt större anhopningar av boskap, som hålls under ofta undermåliga villkor, och transporter av slaktboskap och kött över allt större distanser. Detta förklarar varför epidemins geografiska spridning är mycket mer omfattande idag än den då stora epidemin 1967.

Den farm i Northumberland som misstänks vara källan till epidemin den här gången höll en dålig hygienisk standard, men trots det stängdes den inte av de inspektionsteam som besökte den fem gånger på ett halvår. Trots den utbredda rädslan för galna ko-sjukan, mul- och klövsjuka, salmonella, osv. är kontrollen av hygien på bondgårdarna otillräcklig.

Genom att den infekterade boskapen snabbt transporterades runt landet av kreaturshandlarna spreds smittan från nordöstra till sydvästra England och Cheale Meats anläggning i Essex - en av de jämförelsevis få slakterier som har kommit att dominera slakteribranschen i kölvattnet på galna ko-sjukan.

De syndare som tjänar på det nuvarande systemet av dåligt reglerade och invecklade vägar för livsmedelstillverkning och distribution inkluderar också de stora livsmedelskedjorna. I

Storbritannien behärskar dessa kedjor en större andel av marknadsandelarna och har högre vinstmarginaler än någon annanstans i Europa. De "fem stora"-monopolen (Tesco, Sainsbury's, Asda, Safeway och Somerfield) kontrollerar 80 procent av landets dagligvaruförsäljning.

Den engelske premiärministern Tony Blair kommer kanske att kritisera livsmedelskedjorna men han kommer knappast att lyfta ett finger mot dem. Han har till och med en av industrins högdjur, Lord

Sainsbury, i sin regering.

För att garantera kvalitén på livsmedel och få bukt med sjukdomar som mul- och klövsjuka måste man konfrontera de stora kapitalistiska livsmedelsgrossisternas kontroll över livsmedelshanteringen. Istället för en vinststyrd livsmedelshantering behöver vi en planerad och miljövänlig jordbruksproduktion- och distribution med stränga krav på kvalitet under kontroll av lantarbetare, jordbrukare och konsumenter.

Framgångar för yttre vänstern i franska kommunalvalen

För världspressen var det viktigaste nyheten från det franska kommunalvalet att socialistpartiet och dess allierade kunde ta kontroll över tre av Frankrikes större städer (Paris, Lyon, Toulouse). Denna utveckling, som till stor del orsakats av konflikterna mellan borgarnas egna kandidater, gick emot den till stor del dominerande vältrenden som tog sig uttryck i att väljarna valde att stödja de - huvudsakligen borgerliga - partier som redan hade makten i deras städer.

Men valet visade också tydligt att kommunistpartiets (PCF) kraftiga tillbakagång fortsätter och att stödet för yttersta vänsterns kandidater fortsätter att öka. Detta gäller främst främst Lutte Ouvrière (med 31 kommunfullmäktigeledamöter valda). Men även SP:s systerorganisation LCR (med 25 kommunfullmäktigeledamöter) och Parti des Travailleurs (12 ledamöter) gick framåt - det senare är en annan centristisk grupp som också återoppar sig på arvet från Fjärde internationalen och som brukar identifieras som lambertister efter sin mest kände ledare. I en del städer som Toulouse framträdde nya radikala reformistiska strömningar och lyckades samla upp emot 12 procent av väljarkåren i första valrundan.

Denna nya politiska situation beror på rad samverkande faktorer:

Dels PCF:s kris. Det franska stalinistpartiet dominerade den franska arbetarrörelsen under mer än två årtionden efter det andra världskriget och kom att spela en nyckelroll för att rädda de Gaulles regim i samband med majrevolten 1968 då tio miljoner gick ut i den dittills största generalstrejken i landets historia och Frankrike befann sig på randen till en socialistisk revolution. Men under 70-talet kom det okända Moskvatrogna partiet att överflyglas av det reorganiserade socialistpartiet, som från att vara ett parti på deky kom att suga upp en stor del av efterglöden från maj-revolten och vinna regeringsmakten i början av 80-talet. De stalinistiska regimernas sammanbrott i slutet av 80-talet skakade ytterligare om ett parti som redan var djupt skakat. Deltagandet i Jospins regering kunde inte annat än spä på krisen genom de oundvikliga kompromisser mellan program och verklighet som förvaltandet av en borgerlig stat ger upphov till.

Och dels på den långsamma kumulativa effekten av i synnerhet Lutte Ouvrières valdeltagande, fokuserad kring deras ständiga presidentkandidat, Arlette Laguiller, som fick 1.5 miljon röster 1995. I nästa års presidentval verkar det sannolikt att hon kommer att få mer än PCF:s kandidat. Samtidigt har framgången för den gemensamma LCR-LO-listan i valet till Europaparlamentet 1999 ökat den allmänna medvetenheten om dessa båda grupper och gjort det möjligt att tränga undan PCF.

Det bör dock noteras att det ökade väljarstödet ännu inte tagit sig uttryck i en ökning av deras medlemsantal eller dagliga inflytande. Men detta kan komma att förändras.

LO verkar ha beslutat sig för att de direkt kan kliva in i det tomrum som PCF lämnat efter sig. De har förklarat att de är "det enda arbetarpartiet" och utfäst sig att arbeta i arbetarområden och försöka återskapa den slags arbetarklasskultur som de hävdar brukat karaktärisera det franska proletariatet. Om detta verkligen kommer att inträffa återstår att se. På kvällen efter den första valomgången i presidentvalet 1995 tillkännagav Laguiller att LO skulle ta initiativ till ett massparti baserat på arbetarklassen, bara för att retirera några veckor senare med förklaringen att detta givetvis bara var propaganda. Dessutom är det möjligt att arbetarväljarna kommer att vara mindre intresserade av LO:s speciella slag av abstrakt och ofta sekteristisk propagandism.

Den som kan franska och vill veta mer om FRKI:s syn på klasskampen i Frankrike kan besöka <http://www.pouvoir-ouvrier.org>

Ta kamp för jobben mot Ericssons jobbslakt!

I ett nästan desperat försök att hantera den snabbt vikande konjunkturen och tillfredsställa sina ägares krav på höga vinster, har Ericssons ledning inlett en slakt på jobb i stor skala. Tusentals arbetare och tjänstemän, såväl anställda som inhyrda från bemanningsföretag eller anställda vid underleverantörer, kommer att ställas på gatan för att rädda Ericssons lönsamhet. Med underleverantörer inräknat lär det röra sig om över tiotusentalet jobb som skall bort.

Borta är de dagar då den välbetalda företagsledningen पोste av självbelåtenhet och gav politikerna opåkallade råd om hur de skulle förbättra "näringsklimatet" i Sverige. Nu vill den helst synas och höras så lite som möjligt för att inte ytterligare spä på den förbittring Ericssons anställda känner över det uppkomna läget.

Det finns dock ingen anledning för alla dem som är beroende av Ericsson för att klara livhanken att finna sig i att få bära hundhuvudet för kapitalets oförmåga att garantera jobb och trygghet, medan direktörerna sitter säkert i kraft av Wallenbergs och de andra ägarnas mandat - eller kan utlösa guldkantade fallskärmar när de gjort sitt. Det är visserligen sant att Ericsson inte har någon kontroll över marknaden, men vi hävdar att faktiskt går att börja undandra de som arbetar på Ericsson marknads opålitliga nyckfullhet - genom att kräva att företaget förstatligas under arbetarkontroll och att de Ericsson-anställdas samlade kompetens används för att för att utveckla en planerad och samhällsnyttig produktion som ett led i en allmän upprustning och förnyelse av den offentliga sektorn.

Det är sant att ett sådant alternativ kräver hård och beslutsam kamp. Inte bara mot Ericssons ägare utan också mot den strutslika fackliga byråkrati som hellre nöjer sig med att färre får behålla jobbet än att ta strid för alla skall behålla jobbet. För att inte tala om den "löntagarregering" som så många gånger förr snällt kommer att agera städgumma åt kapitalet istället för att försvara intressena hos dem som valt den.

Men vad är alternativet? Att hoppas att man inte får lappen den här gången och bli tvungen att ställa sig i arbetslöshetskön?

Vänta inte tills det är för sent. Börja kampen för jobben med en gång.

- Kräv inkallande av möten på arbetstid på alla Ericssons enheter och med alla som arbetar där oavsett om de är fast anställda eller inhyrda, för att diskutera hur jobben skall räddas. Kräv att de fack som är företrädade vid Ericsson inkallar ett möte med demokratiskt valda representanter för alla Ericssons anställda - de som arbetar vid Ericsson måste ta initiativ till att sammankalla det själva om de fackbyråkraterna vägrar.
- Kräv att alla papper läggs på bordet och utse en demokratiskt vald granskningskommission med rätt att studera alla dokument och räkenskaper, som representerar alla som arbetar vid Ericsson och som rapporterar sina slutsatser och förslag till åtgärder till hela arbetskollektivet.
- Förbered och genomför en gemensam proteststrejk över hela Ericsson för att stärka sammanhållningen och visa på beredskapen att kämpa för jobben.
- Kräv av LO- och TCO-ledningarna att de utfäster sig att stödja kampen för jobben vid såväl de svenska som de utländska företagsenheterna - och sätt press på toppbyråkraterna genom att vädja till facket på alla nivåer om aktivt stöd.
- Sätt press på den socialdemokratiska regeringen och dess röd-gröna partners att garantera att de stödjer kampen för jobben och utfäster sig att genomföra de åtgärder som dem som arbetar vid Ericsson finner nödvändiga för att rädda jobben.

EU-protester i Stockholm

Några tusen personer deltog i lördagens protestmöte på Sergels torg och efterföljande demonstration utanför Älvsjö-mässan mot det pågående EU-toppmötet i Stockholm. Trots att initiativtagarna hörde hemma inom nej-rörelsen uppmanade Arbetarmakt till deltagande i protesten.

För att visa på ett internationalistiskt alternativ till det meningslösa valet mellan EU eller ett "självständigt" kapitalistiskt Sverige bar Arbetarmakt banderoller med parollerna "För ett arbetarstyrt Europa" och "Varken euro eller krona".

Polisen hade gjort en kraftsamling som fick Älvsjö att likna en ockuperad ort, demonstrationsvägen kantades av kravallutrustad polis. Trots polisen förlöpte mötet i Älvsjö lugnt.

Sex medlemmar av Arbetarmakt och Revo greps av polis

I samband med fredagens aktion mot EU-delegaternas middag på Nationalmuseum greps flera deltagare, däribland sex medlemmar av Arbetarmakt och Revolution, av polisen. De fördes med buss till olika stadsdelar som ligger långt ifrån centrum och släpptes. En förbipasserande medelålders kvinna omhändertogs också av polisen trots att hon förklarade att hon inte deltog i protestaktionen. Hon fick åka med ut till förörterna och tvingades ta taxi för att kunna ta sig hem. Polisens agerande har väckt stark kritik från en rad håll, och det har till och med ifrågasatts om inte polisen överskridit sina normalt ganska tilltagna befogenheter. Polisingripandet lyckades dock inte lägga sordin på de fortsatta protesterna.

Arbetarmakt: Slut upp i Göteborg 15-16 juni!

I helgen samlades AM:s styrelse för att diskutera mobiliseringen inför EU-toppmötet i Göteborg 15-16 juni. Styrelsen konstaterade att det inte fanns några förutsättningar att vinna tillräckligt stort stöd för kravet på att stoppa EU-toppmötet som hålls i Svenska Mässan. Istället kommer Arbetarmakt att delta i ett fredligt försök kallat J15 att ta sig in på mässområdet för att lyfta fram ett antal viktiga krav.

Styrelsen beslöt också att uppmana till deltagande i Göteborgsaktionens stora manifestation den 16:e, utan att Arbetarmakt för den skull undertecknar aktionens otillräckliga och reformistiska plattform.

Fram till toppmötet kommer Arbetarmakt tillsammans med den revolutionära ungdomsorganisationen Revolution att gå ut i en aktiv mobiliseringskampanj inför toppmötet - vilket också inkluderar deltagande i en rad mindre manifestationer.

Vårt manifest kommer det närmaste dagarna att publiceras i temanummer av nyhetsbrevet och vi uppmanar alla som stöder vår linje att ta kontakt med oss och delta i vår kampanj.

Nytt nummer av Arbetarmakt

Drygt 50 ex av det nya numret av Arbetarmakt såldes i samband med manifestationen mot EU-toppmötet. Numret tar upp protesterna mot EU och perspektivet på ett förenat arbetarstyrt Europa. I en längre artikel gör dessutom Eduardo Montero en kritisk granskning av Attac.

Numret som kostar 10 kronor kan beställas från oss via e-post (arbetarmakt@arbetarmakt.com) Enklast är dock att prenumerera. Du får 100 kr för tio nummer, stödprenumeration kostar 150 kr. Sätt in pengarna på postgiro 474 02 54-0 (ange att inbetalningen avser prenumeration på Arbetarmakt).